

Sudan: Anarhisti protiv vojne hunte

Širom Sudana, tokom demonstracija 30. decembra protiv vojne diktature, državne oružane snage su više puta koristile bojevu municiju protiv naroda, ubivši najmanje četvoro i ranivši daleko veći broj ljudi.

Od 25. oktobra kada je vlast preuzela vojna hunta, desetine demonstranata ubijene su na ulicama sudanskih gradova. Ipak, snažni protestni pokret baziran na lokalnim komitetima otpora i hrabrim uličnim demonstracijama nastavlja da se bori protiv konsolidacije vojne vlasti.

Donosimo vam intervju sa anarhistima koji učestvuju u ovim demonstracijama, sa željom da bolje razumete situaciju u Sudanu.

U decembru 2018. izbili su masovni protesti širom zemlje protiv diktatora Omara Al-Bašira, koji je vladao Sudanom oko tri decenije. Al-Bašir je pobjegao u aprilu 2019, ali su nastavljeni nemiri, blokade i okupacije protiv Prelaznog vojnog saveta koji je preuzeo vlast, a masovna protestna okupacija držala je trg Al-Kjada u srcu glavnog grada Kartuma. Paravojne formacije bliske Prelaznom vojnom savetu sve vreme su napadale demonstrante, što je kulminiralo 3. juna 2019. kada su brutalno razbili protestne okupacije. Prilikom razbijanja okupacije trga Al-Kjade državne paravojne formacije su protiv demonstranata koristile hemijska sredstva i automatsko oružje. U onome što je danas poznato kao "Masakr u Kartumu" tog 3. juna 2019. na trgu Al-Kjana ubijeno je preko 100 ljudi, čija su tela kasnije bacili u Nil, i grupno silovano više desetina devojaka koje su učestvovala u protestima.

Preuzeto od: GettyImages

Kao odgovor na to, generalni štrajk je zahvatio veći deo Sudana od 9. do 11. juna. Međutim, neki predstavnici protestnog pokreta su ušli u pregovore sa režimom, uspostavljajući sporazum o podeli vlasti u kojem je privremena vlada sastavljena od vojnih i civilnih predstavnika trebalo da organizuje tranziciju vlasti. Ovaj proces se prekinut vojnim pučom od 25. Oktobra 2021.

Prvi deo ovog intervjua sa anarhistima u Kartumu, glavnom gradu Sudana, održan je 28. decembra. Drugi deo je napisan neposredno nakon demonstracija širom zemlje, 30. decembra. Više o sudanskim anarhistima možete saznati [preko njihove Facebook stranice](#).

Intervju

Pre svega, recite nam nešto o svojoj grupi.

Grupa je nastala u Kartumu krajem 2020. Zajedno smo od revolucije iz decembra 2018, a neki od nas se poznaju još iz

srednje škole ili fakulteta.

Mi, anarhisti iz Kartuma, članovi smo „komiteta otpora“ i podižemo naše zastave tokom marševa sa ostalim revolucionarima i promoviramo naš pokret i ideje. Protivimo se svim vrstama autoritarnosti. Mi smo za slobodu izražavanja i individualnu autonomiju.

Da li imate veze sa anarhistima van Sudana?

Vi ste jedini anarhisti sa kojima imamo veze izvan Sudana.

Ima li drugih anarhista i anarhističkih grupa osim vas?

Postoje drugi anarhisti u Sudanu u gradu Port Sudan, i u komunikaciji smo sa njima i želimo da saradujemo. Nadamo se da ćemo uspostaviti i kontakt sa anarhistima u ostatku sveta – i uz ozbiljne napore, mi ćemo širiti anarhizam širom sveta zajedno.

Da li Sudan ima istoriju anarhističke borbe ili je to ovde neka nova stvar?

Antiautoritarizam kao ideja i praksa prvi put se pojavio u Sudanu tokom prvog marša revolucije 2018. godine. Ali medijska pokrivenost je bila veoma slaba i zbog toga je zanemarena.

Kako su ljudi reagovali na anarhiste? Kakav je odnos anarhista prema širim protestima i društvenom pokretu?

Ljudi su polarizovani po pitanju anarhističkog pokreta, ali nama je važno da su naše kolege revolucionari u koheziji i potpuno solidarni sa nama; mi smo zajedno sa njima u ovoj borbi za rušenje fašističkog sistema i stvaranje horizontalnog sistema, organizaciono, i socijalističkog sistema, ekonomski. Zahtevi „revolucije“ su veoma slični našim.

Možete li nam reći o trenutnoj situaciji u Sudanu? Protesti traju najmanje od 2018, prvo protiv [bivšeg šefa države] Omara Al-Bašira, a sada protiv vojne hunte. Koje oblike represije sprovode državne i paradržavne snage?

Revolucija traje od decembra 2018. Kada je revolucija počela,

protesti su nasilno ugušeni od strane vlade Muslimanskog bratstva koju je predvodio Omar Al-Bašir, koju smo zbacili 11. aprila 2019. godine, kada smo okupirali i zaposeli glavni štab sudanske vojske. Ali, nažalost, okupacija je kasnije ugušena: ubijeno je 500 revolucionara, a našu revoluciju su ukrali vojni komandanti i „meko sletanje“ – izraz koji se prvi put pojavio 2011. za predlog da se Omaru Al-Baširu ponudi pregovaranje o prelasku na civilnu vlast, uz neku vrstu amnestije za njegove ratne zločine. Od tada se koristi za opisivanje predloženog saveza između režima i opozicije, u kojem bi ova druga prestala da pokušava da zbací režim u zamenu za podelu vlasti, kao i da opiše potčinjavanje politici SAD i generalno prihvatanje statusa kvo.

Prelazni vojni savet (TMC) i Snage slobode i promene (FCC), koalicija opozicionih partija koja organizuje proteste, su 17. avgusta 2019. dogovorili 39-omesečni proces tranzicije za povratak u demokratiju. Mi revolucionari, međutim, nismo stali – nastavili smo da protestujemo protiv vojske u nadi da ćemo prelaznu vladu pretvoriti u stvarnu civilnu vladu tj. vladu sastavljenu od civila, a ne političara i karijerista.

Onda se 25. oktobra 2021. dogodio državni udar, a vojska je raspustila civilnu vladu i uhapsila njene članove.

Ulice su sada ponovo pune prkosa i borbe, iako su od puča ubili 47 revolucionara i ranili 1200 ljudi koristeći suzavac, šok bombe i bojeve metke. Ali, mi ne odustajemo, još uvek protestujemo i sada hoćemo da ih srušimo.

Kakav je vaš stav o neanarhističkim grupama u Sudanu? Da li radite sa njima ili ne? Ako saradujete sa njima, kakva je priroda vaše saradnje?

Odvojili smo se od „političkog inkubatora“ (uloge koju je prelazna vlada trebalo da ima u Sudanu) koji je učestvovao u revoluciji i formirali smo komitete otpora sa drugim revolucionarima u kojima su ljudi iz svih revolucionarnih pokreta; počeli smo da vodimo revoluciju na ulicama kako bismo

zbacili vladu uprkos tome što se suočavamo sa njihovim nasiljem i mecima. Uglavnom koristimo nenasilna sredstva kao što su kamenice i blokade puteva koje štite učesnike protestnih marševa i ometaju nesmetano kretanje vladinih snaga. Ponekad koristimo Molotovljeve koktele kada se sukobljavamo sa policijom ili paravojnim formacijama, zapalimo im vozila i neke od njih premlatimo. A oni ponekad pucaju na nas, što dovodi do povreda ili smrti demonstranata.

Šta je planirano za 30. decembar 2021?

Imamo mnogo marševa i protesta planiranih za četvrtak. Već smo se dogovorili o rutama marševa sa drugim revolucionarima pre nego što su vlasti stigle da blokiraju internet; svi putevi vode ka Republikanskoj palati.

Očekujemo da će protestne kolone biti dočekane velikim nasiljem; Mogao bih da završim mrtav na ulici, jer mi anarhisti smo uvek na prvim linijama i mi organizujemo protestne marševe.

Ažurirano 30. decembra 2021:

Dva dana nakon intervjua, na kraju dana 30. decembra, dobili smo sledeću poruku od druga iz Sudana.

“Nismo uspeali da stignemo do Republikanske palate. Poprečili su puteve ogromnim metalnim kontejnerima i blokirali gradove Omdurman i Bahri tako niko iz ovih gradova nije uspeo da uđe u Kartum, a zatim su počinili velika zverstva prema nama u Kartumu.

Pucali su na nas, čak su koristili i teške mitraljeze od kojih su mnogi pali. Napali su medije i izvršili raciju u zgradama televizija Al-Arabiia i Al Hadath, pohapsili su novinare, a takođe su upadali su i u bolnice, napadali lekare, hapsili ih, a hapsili su i naše povređene drugove i drugarice koje su zatekli u bolnicama.

Ne dozvoljavaju nam da uzmemo tela ubijenih da ih sahranimo.

Do sada smo preuzeli i pokopali samo dvoje.

Naši mobilni telefoni nisu bili dovoljno napredni da zabeleže njihova zlodela u video formi, ali neki ljudi koji su imali napredne mobilne telefone uspeali su da snime neke od zločina koje su počinili.

Imamo za sada četvoro mrtvih u našim redovima, ali ima jako mnogo ranjenih i povređenih.

Slava mučenicima revolucije i smrt vojsci i vlasti.”

Izvor: libcom.org